



Taistelu leivästä

Pakkanen paukkuu nurkissa. Kadut ovat autioina. Ainoastaan silloin tällöin joku kiireesti rientää kadulla, suojellen itseään purevalta pakkaselta, jonka vinha tuuli tekee vielä sietämättömämmäksi.

Mutta puistojen penkeillä näkyy istujia, — nyt, kuten silloinkin, jolloin ilma on kaunis ja pääkaupungin asukkaat rientävät ulos hetkeksi hengittäääkseen raikkaampaa ilmaa kuin mitä heillä on tarjonna ummehtuneissa asunnoissaan. Vaan nämä ihmiset, jotka purevassa pakkasessa istuvat puiston penkeillä, eivät olekaan tulleet sinne huvitellakseen ja nauttiakseen kauniista ilmasta. He olisivat onnelliset, jos saisivat hetkeksi kyyristyä kokoon jonkun talon porraskäytävään. Mutta kaikkien talojen ovet ovat lukossa, — sinne ei pääse. Eikä pääse minnekään muualle. Ympärillä kohoavat pilviin saakka heidän rakentamansa asumukset, liikepalatsit, yksityisasunnot, kirkot, museot, teatterit. Kaikissa näissä olisi paljonkin tilaa noille vilusta väriseville olennoille, mutta he eivät pääse sinne. Eivät pääse kirkkoihinkaan, huolimatta siitä, että lipevä pappi joka

sunnuntai saarnaa niiden puhujalavoilta: "tulkaa luokseni te, jotka olette onnettomat ja jotka kärsitte ja minä lohdutan teitä." He muistavat viime vuoden talvea, jolloin he yrittivät noudattaa papin tällaisia kutsuja, lähtivät kirkkoihin ja saivat lohdutukseen poliisikapuloita ja vankilatuomioita.

Näitä on paljon. Kunnan ylläpitämässä majatalossa makaa heitä sadottain likaisella lattialla, ilman pääalustaa tahi peitettä, pelastusarmeijan majataloissa on heitä satoja ja toisia satoja on toisissa samallaisissa laitoksissa. Mutta vielä enemmän on niitä, jotka eivät minnekään pääse, jotka kuluttutuaan päivänsä mikä missäkin, — työnvälitystoimistojen, kapakkojen, tupakkakauppojen takahuoneissa, yöksi työnnetään ulos kadulle. Siellä he sitten kävelevät tunnin toisen jälkeen, yrittävät majataloihin, eivät mahdu niihin ja lopuksi nääntyneinä istuutuvat kylmään pakkaseen puistojen penkille. Mutta he eivät saa kauan istua sielläkään. Tunteettomaan horrostilaan vaivuttuaan he hetken kuluttua heräävät siihen, että poliisi kapulallaan tyrkkää heitä kyl-

keen käskien "move on". Ja taas alkaa sama kulku ilman päämäärää ja ilman toivoa. Jossakin lautapulissa kaupungin laidassa löytäne joku heistä makuupaikan, sinne heittäytyy kuin kuollut, usein ei enää herätäkseen.....

Kolme henkilöä tänä yönä kuollut pakkaseen.... Kymmenen koditonta paleltui kuoliaaksi..... Niin kertovat lehdet joka aamu, silloin kun pakkasen paukkuu nurkissa ja vinha tuuli jäähdyttää ko-

Työttömyys katselee teitä ja te sitä.

Kuinka laajaksi kroonillinen työttömyys on kasvanut Yhdysvalloissa viime aikoina siitä antaa valaisevan tiedon helmikuussa 1914 New Yorkissa pidetyn työttömyyskonferenssin pöytäkirja. Siinä sanotaan:

"Helmikuulla, 1914, tehtyjen laskujen mukaan voidaan sanoa, että joka päivä tänä talvena on työttömiä ollut New Yorkissa vähintään



Leipälinja

dittomien huonosti verhottuja ruumiita.....

*

Se, minkä te näette katsellessanne näitä kodittomia, katsellessanne vielä suurempia laumoja jokaisen työnvälitystoimiston edessä, katsellessanne maan äärestä toiseen vaeltavia kulkurijoukkoja, on osia samasta ilmiöstä, — se on taistelua leivästä — ja nuo joukot, jotka te näette, ovat niitä, jotka kapitalistisen järjestelmän lakien mukaan ovat joksikin aikaa ja usein hyvin pitkäksiin aikaa vailla leipää.

325,000. Samalla ajalla olivat muiden kaupunkien hyväntekeväisyyslaitokset tulvillaan avunanoja — ja työttömäin täytyy usein viettää yönsä laitureilla, tavarahuoneissa ja vieläpä ruumishuoneissakin.

Mutta vaikka hyväntekeväisyyslaitokset ponnistelevat pahimman hädän lievittämiseksi, ei meidän ole unohdettava että epäsäännöllinen työnsaanti ei ole tilapäistä Amerikassa. Se on jatkuvasti teollisuutemme tuhlaavimpia paheita.

Yhdysvaltain census vuodelta 1900 osoitti että 6,469,964 työläistä

tai lähelle 25 prosenttia oli ollut työttömää jonkun ajan vuodesta. Näistä

3,177,753 menetti 1—3 kuukautta, joka laskettuna 10 dollariin mukaan viikolta merkitsee palkkojen hukassa noin 200,000,000 dollaria;

2,554,925 menetti 4—6 kuukautta, joka merkitsee palkkojen hukassa noin 500,000,000 dollaria.

736,286 menetti 7—12 kuukautta, joka merkitsee palkkojen hukassa noin 300,000 dollaria.

Näin oli palkkojen hukka vuodessa noin 1,000,000,000 dollaria.

Nämä numerot ovat hyvin vai-

dasteollisuudesta vuodelta 1905 on merkitty työläisten lukumäärä eri kuukausina. Eräänä kuukautena heitä oli 7,017,138, eräänä toisena vain 4,599,092 — siis oli 2,418,047 työttömänä tai pakotettuina etsimään työtä muualta. Nämä numerot ovat tehtailijoiden omista kirjoista.

Seuraavan taulun on laatinut mr. Etoddell ja julkaistiin Washington Post'issa 7 p. huhtikuuta, 1908, ja osoittaa se työttömyyttä valtioittain:

California	95,000
Connecticut	55,000



”Koti”

linaisia. Samallaisia tilastoja koottiin v. 1910 väenlaskun yhteydessä, mutta niitä ei ole vielä julkaistu.

V. 1901 hallituksen työvirsto pauti toimeen tutkimuksia 24,402 työläisperheessä 33 valtiossa ja sai selville, että 12,154 parheenisää oli ollut työttömänä 9,43 viikkoa keskimäärin vuodessa. New Yorkin valtion työvirsto kokosi tilastoja joka kuukausi vuodesta 1901 vuoteen 1911 keskimäärin 99,069 työläisestä kuukausittain ja sai selville että keskimääräinen työttömien lukumäärä oli 14,146 eli 18.1 prosenttia.

Censusviraston tilastoissa teh-

Massachusetts	95,000
Montana	18,000
New York	750,000
Ohio	200,000
Indiana	60,000
Tennessee	23,000
Louisiana	47,000
Alabama	39,000
Colorado	45,500
Illinois	300,000
New Jersey	80,000
Maryland	75,000
West Virginia	40,000
South Carolina	30,000
Florida	45,000
Washington	44,000
Nevada	14,000

Nebraska	19,500	Idaho	26,000
Minnesota	43,000	Wisconsin	92,000
Arizona	12,000	Arkansas	21,000
Dakotat	26,000	Yhteensä	3,160,000
Kentucky	36,000		
Texas	40,000		
Missouri	85,000		
Rhode Island	30,000		
Pennsylvania	350,000		
Michigan	135,000		
Delaware	30,000		
Virginia	42,000		
North Carolina	36,000		
Georgia	27,000		
Oregon	51,000		

Sosialistipuolueen tärkein tehtävä tämän talven aikana on työttömyyskysymyksen käsittely, työttömien joukkojen kohoavan kapinahengen järjestäminen tuloksia tuottavaksi luokkavoimaksi. Toivottavasti se tarttuu siihen tänä vuonna tarmokkaammin kuin ennen ja onnistuu paremmin kuin ennen.



Pelastusarmijan "turvakodissa"

Me orjat alla maan

Patrick Brennan

Me raadamme manalakaivoksissa
 niin syvällä alla maan
 ja nostamme esiin malmeja,
 me orjat alla maan,
 syvällä alla maan.
 Vain vähän on ryysyjä yllämme,
 niin kuuma on alla maan,
 syvällä alla maan.
 kun herroille luomme rikkautta,
 me orjat alla maan,
 syvällä alla maan.
 Nyt porin, hakkuin ja lapioin
 me työnämme alla maan,
 ja hengimme myrkkyyksia,
 me orjat alla maan,
 syvällä alla maan.

On kuoleman jäykät jäsenemme,
 kun nousemme alta maan,
 ja astumme kotiin kolkkokohon,
 me orjat alta maan,
 niin syvältä alta maan.
 Mut nytpä me jäämmekin valohon,
 koko päiväksi päälle maan,
 ja valan kalliihin vannomme,
 me orjat alta maan,
 niin syvältä alta maan;
 ettemme astu uudestaan
 sinne syvälle alle maan,
 ennenkuin saamme mitä vaadimme,
 me orjat alta maan,
 niin syvältä alta maan.